

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΣ ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΝΤΕ ΛΩΖΕΝ

Ἐνας μικροσπικός δὲν Σευάν. Μικρές τὸ δέμας, ἀλλὰ διασκέλει μενούς κατατητῆς καρδίων. Η κατατητής του. «Οποιον τὴν ἔγκαπον συγχρόνου δυναμικού πριγκίπισσες. Ο Ἑρός τῆς «Μεγάλης Δεσποινίδης». Μεντεπάν καὶ Δώρεν. «Ἐνα δέρμα υπέρβαλλος. Στη φωλιάκη. Ή πέποντας. Πώς τὸν ἐπικαντάν την στηγανή ποι ερωτητούσες. Οι ύστοι του καὶ τα διάτυπη του, κτλ. κτλ.

Ο μαρχήσιος ντε Λωζέν είναι ένα όπο τα πιο καταπληκτικά πρόσωπα, που ξέπουν στην έποχη των περιφήμων βασιλέων της Γαλλίας Λυδοβίκου 1ου. Θα δημιουργήσει έδω τη λών των και τις περιπτειές του, ή όποιες είναι ξέπαιντευσον ένδιαμα έροντος.

Ο μαρχήσιον τνέ Λωΐζεν ήταν ένας μικρόσωτος ὄντηθαλάξος,
ἔνας από τους πιο μικρών ἀνθρώπων που ήκανε ποτὲ ὁ Θεός,
ὅταν γράψει ο δίοις στην αντοιχογραφία του. Μά ήταν λοκασμωμέ-
νος, πολὺ δύσκολος στούς τρόπους του, ωφαλωμένος ἀφοστοχάτη-
της έποντος του, μέ εξαιρετικά ζωρό και κάπως συσταντικά μά-
τια. Κακιά γυναίκα, και ή πιο ἀγέρωχη ἀλόνια, δεν μπορούσε νό-
μιντισταθή στη γοητεία του. Στὴν Αἴγινα τον Λουδοβίκον ίδων είχε
τις πολυτέλες κατακτήσεις, και ἀνέπειστα στὰ δικαίατα τον σωματε-
ριαλισμάντοντα και τέσσερας περιφέρειν ινδιώνεντες τοῦ Βαιλεύτης 'Η-
λίου, ή δεσποτών τνέ λα Βαιλέρ, η δύνωσια τνέ Βαιλεντίνον, ι
κυρία ντ' 'Αρχενκόν και ή τρομερή μαρχήσια τνέ Μοντεστάν!

Μά και δύο άλιμα πριγκίπισσες της βασιλικῆς οἰκογενείας, δύο
ἀδελφές, είχαν ξεπελλαθεὶς κυνοειδειών των μαζί του. Διηγούνται μά-
λιστα ότι ή δύο απότες πριγκίπισσες, μή θεωντας να ταχασίσ-
μεταξύ τους, είχαν ρίξει κάτιο, για να ίδουν ποια από τις δύο τους
βάτες πρέπει να ιπποτωρήσει και να παραχωρήσῃ στην άλιμη τὸν γο-
τευτικὸν αὐτὸν καταστητή! Ο μαρκήσιος ντε Λαζέν κατέθεσε τις
μηρόντες και τις διο, και έπιν στὸ τέλος, μὲ καγιάνη ὅπογνησιεν
ή δύο ἐρωτευμένες ἀδελφές δέχτηκαν να παντρευτούν ή μια· τὸν ή
γενιάν της Σαδώνας και ή ἀλλή τὸν βα.

Ἡ σπουδαιότερῃ καὶ κατατύπωτικῷ τερψίᾳ ἐψωτική περιπέτεια τοῦ τρομεροῦ αὐτὸν γῆγος ἦταν ἐκείνη που εὔλεξ μὲν τὴν ἔγκαλην τοῦ βασιλέως Λοιδούδιον καὶ ἔγνων τὸν περιφήμονα βασιλέως τῆς Γαλλίας Ἐρρίκου τού, τὴν «Μ ε γ ὄ λ η Δ ε σ π ο γ ι ζ δ α, ὅπως ἦταν ὁ ὥγειρονος τῆς τίτλος».

"Η Μεγάλη Δεσποινίδα" ήταν τέντε χρόνια μεγαλύτερη από τον πατριώτη. Ήδη δύος δεν την έπιπλωσε καθόλους νά δουκαμάτη γι' αυτόν έναν ξαφνικό και πα- μάραφον έφρατα. Και καθώς είχε άπειρη περιουσία, άρχισε ενδήν από τη πρώτη στηγάνη να φρόντιζε μια δύορά τον άγαπητόν της, δόποιος, ωντας, η της καλούνσε καθόλου το χατζή. Και το διάδοσες όχι μονάχα κοσμήματα και πο- λύτιμα πετρώματα μυσθικῆς υδίας, τι λό- ποι είχε στη θρησκευοφάνεια της, άλλα και κάτιματα δόληλαρα, διποι την κο- μπεταία τοι ΑΙ, τό δουκάτο του Σαν- Φαργκό και τό δουκάτο του Σαμτελερώ. "Ολα αντά τά ηγεμονικά κτήματα είλαν- άξια 500 έκαποιμισών στημερινών φράγ- μων ...".

Ο 'Μαρκόψιος, δ άποδος ἔγινε ἵτοι κό-
μης καὶ δύο φορὲς δοῦλος, ἥταν καταγό-
νη τεκνίους ἐκ τῆς γαλαντόμοις ἀγαπημένης
ἥταν πειά ἀποφασιμένος, καὶ δὲ δύος ὁ
που δὲν ἐπεδωκάμε καθὼλου τίς τορέ-
δώσει τὴ συγκατάθεσί του. Μά τι περί-
ντε Μοντεπάνη, που ἦταν τότε πανίσχυ-
της ἀνδράς της Βασιλικῆς οἰκουμενής;

Η ἐρωτευμένη πρόκλησανος, δύτανισθεντή, έπεισε διαδικτικά την με τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδιᾶς της, ἔπεισε σὲ μεγάλη ἀπέλπισια, ἀρχίσεις νῦν καλή καὶ νῦν συζητέαται! Μα πολὺ πιὸ ψυχαρώματος ἀντί τοῦ Δωρέων, Τεοξεῖ καὶ βοήθει τὴν Μοντεσσού, στὰ ίδιαιτέρα δι-
αμερίσματα καὶ ἀρχίσεις νὰ τῆς απαγγέλλῃ ἓνα τροφικάτοις ιδρεούσιν, ποτὲ τούτῳ φέντα δὲν ἦταν καθόλου συνθιθεσμένη γ' ἀκούν· ή γυναῖκας ἔκεινη, τὴν ὅστια ἔτρεψε ἡ Γαλλία δόλωλαν. Τὴν εἰλὲ «έρχαται, τὴν εἰλὲ φαραγγάδες», τὴν εἰλὲ... «Ἀλλά δὲν μιορούμενοι ν' αναφέρουμενοι ἔδω-
μενοι εἰς εντένεις τοὺς στρατιωταίς τούτους, διὰ τὸν λόγον δημοσίεσσιν αἰδοῖσιν

Πριγμένη ή κυρία ντε Μοντεστάν στύ δάκρυνα, μασολιτόθυη μάτι τη λύστα της, δεν έβλεπε πειά την ώρα νά έκδικηθῇ.

Ο' βασιλεύς, ο δοῦλος πήγε λίγο ἀργότερα νά ἐπισκεφθῇ τὴν ἀγαθηπέντα του, τὴν βροτὴν σὲ κακοὶ χάλια, καὶ ξῆτος νά μάθῃ τὴν αἵτια. Τὸ δὲ βράδυ οἱ Λούκεν συνελήφθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Λουδοβίκου καὶ βεστεῖλη σὲ μακροῖς ποιοῖσα τοῦ Πιλαργού.¹

卷之三

Τοία δλόγη που γράφει ο Κρόνος μέσα στή αποτελεύτη φυλλάδιο του Λαζαρίου.

ζέν. Η ἀγάπημένη του πριγκήπισσα σκέψατε δι, τι μποροῦσε για νό¹
ω μαλάζει την όψη για τον βασιλέων εις ἄστελλον την καὶ νό τὸν σῶσθε,
λίχανε καὶ παραζάεσσε, μὲν δὲ κατώθισθαι τίτοτε. Γιατὶ, ἔπειτα τοῦ
δι τοῦ ὁ Ἰδος ὁ Λουδοβίκος ήταν ἐγκαυμένος ματέν του γι' αὐτὸν πού
είχε κανεῖ, οὐδηγόν καὶ τούτοι μέλλονταί εἰσαγένοντας καὶ σύνομον,
στοὺς δοτούσοις ὃ γένος αὐτὸς είχε προφενήσοι τὸ μεγάλειτερο κακό,
καὶ τὸν κατέτευχαν πειδι πανεού.

και την κατεργένων λιπά φανέρω.
Έξασκολώθησαν λιπόν πά μεν φύλακιμένος δ' μαρκήσιος, θάν-
την αφάνη, μά μέρα, οι φύλακες του βρήκαν άδειο το κελλί του. Σι-
γα-γίσην καὶ ἐπομετικά, οὐ κατατίκτυκας ἀπέντας ἄσθρων εἰχε προ-
ετοιμάσει τὴν ἀπόδρασιν του, καὶ τὴν εἶχε ἐπιτύχει, κατα μυστιστό-
ματος τόφο. Μά η δοξας τῆς ἑλευθερίας του δέν ήσαν πολλές. Τὴν
ἐπομένη κυρίας του συνέλαβαν σ' ἔνα από τα τοῦ κοντινοῦ χωριού τὴν
άλιαν πονήσαντας ποὺ δ' μαρκήσιος προσταθόντε νά.... ζελογάση μά νε-
αρη χωριάτισσα!

Τὸν πῆγαν λοιπὸν καὶ πάλι πίσω σὺ φρυνόμεν, ὅπου εἶμενες ἄλλα δύο χρόνια. Σ' ὅλοι αὐτὸν τὸ διάστημα, ἡ ἐρωτευμένη παιγνήστασα κινοῦσθαι γῆ καὶ οὐδανόν, γιὰ νὰ ἔπιτυχῃ τὴν ἀπελευθερώσει τοῦ ἀγάπητοῦ μένουν τις. Πράγματι δὲ στὸ τέλος ὁ βασιλεὺς συγκινήθηκε καὶ τοὺς ἔξοδος κάρον.

Οι χρονογράφοι της ἐποχῆς θεωρούντων δια, δταν δι μαρκήσιο, βγῆσε ἀπό τὴν φυλακή, παντρεύτηκε μυστικά τὴν ὑψηλότατη ἄγαπη- μένη του. Ὁ βασιλεὺς ἔκανε τὰ στραβά μάτια, καὶ ἡ ἔξαδέλφη του

Αυτό δώμα δεν εστιμανε και ότι είχε πάψει νά υγαπά τὸν καταπληκτικὸν αὐτὸν γόντα. Γι' αὐτὸν και πέθινε γοητείας απ' τὸν καινού της.

Ιδού τόπα και μια μαζάνδρια σχετική λεπτομέρεια, όπου την άναυξένουν οι χρωματογάφα : "Οταν η τρυγήσταση πέθανε, την καρδιά της τη βαλτάσσων, την αρμάτων, καί την έβαλαν μέσα σ' ένα κρυπτάλινο βάζο, για να την πάνε στο διάστημα μέρος του βασαλικού κοιμητηρίου. Μόλις όμως την πήγαν έξει, ή καρδιά έσπειν πού είχε άγνωστη τόσο πολύ, έσπασε ως μάτς και έπαστα και τὸ κρυπτάλινο βάζο μέσα τέτοιουν τρομακτικό κρότο, ώστε η ανιώτης κροίες ποιησαν έσει τιποθητικαν και οι αιώνιοι και οι άναγκοικοι θεραπούταν το έδαλην στα πόδια από τον τρόπο τους !

τὴν τρεῖλλή τοιν ζωή. Δεν μποροῦμεν ν' ἀναφέρουμεν διτὸι γενεῖς περιττείες τοῦ κατατηρικοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου. Ἀρχεὶ νόοι αναφέρουμεν διτὸι γενεῖς πειναὶ ἔξηται γύναιον, πατερεγένει γύναιον δεύτερο φρούριο μάτι τῆς κόρεος τοῦ στρατάρχουν ντε λόργη, μα ὡρφή μελαχροινύλα, πον δὲν ἦταν τότε παρατάνω μάτι δέκα πέντε γενονόν!

Μά δὲν πέρασαν οὔτε ἔξι μῆνες, καὶ δὲν μαρτυρίους χώρισε ἀπό τη νεαρή του γυναικά. Ἡ οἰκογένειά της δὲν μπορούσε νύ ἀνεχθῆ τις διλοφάρειας ἀπότιξες που ἔκανε στὴν ἀδέρφην ποὺ τοῦ είχαν ἐμπιστευθεῖ!

Ο μαρκήσιος ἔμεινε λοιπὸν καὶ πάλι ἐλέυθερος. Καὶ ἤταν πράγματι κατατλητικὸς ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς. Σὲ ἡλικίᾳ 88 ἑταν εἶχε πέντε σει ἀρρωστος καὶ νοικούντως πας κώντευ να πενάνη, μάζεψε γύρω του τοὺς κληρονόμους του. «Ολοὶ ἔτρεξαν, μὲ τὴν ἐπιτίδη μᾶς γενναῖς κληρονόμους. Ποιά διωσίς ἦταν ἡ κατατλητικής καὶ ἡ λιταστικής, διαν ἀπονιαστα τὸ στόμα του διτ εἶχε ἀποφασίσει να διαθέσῃ διὰ τὴν περιουσία του στὰ νοσοκομεῖα!» Ο γηραιός μαρκήσιος δὲ ὅποιος δὲν και στὸ χειλό του τάφρου εἶχε οφειλεῖ να παιτεῖ αὐτῆς τὴν φάρσα, ἔσκασε τοῦ γέλαιον διαν εἰδε τὰ ξενιστέμενα μωρῶν τῶν κληρονόμους του. Καὶ τὰ γέλια αὐτὰ τὸ ξεναν τόσο καλό, ὅστε διπογόνται οἱ χρονικόγραφοι, ξανθροήκε τὴν ἵγεια του!